www.malankaralibrary.com

ബിഷപ് ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട്
പാലാ രൂപതാമെത്രാൻ

കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാർ

നസ്രാണി സമൂഹത്തിനു പൊതുവിലും പ്ലാശനാൽ പ്രാദേശികസഭയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു നിറപ്പകിട്ട് പകർന്നു കൊടുത്ത വ്യക്തിയാണ് കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാർ. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും സംഭവബഹുലവും ചർച്ചാവിഷയവുമായിരുന്നു. ഭാരതനസ്രാണികൾ അവരുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും സങ്കീർണമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാരുടെ രംഗപ്രവേശനം. നസ്രാണിതറവാട്ടിലെ ഒരു അപൂർവ സഭാസ്നേഹിയും പ്രതിഭാശാലിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സമുദായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം അദ്വിതീയമായിരുന്നു.

ഭാരത നസ്രാണികളുടെ ആധികാരികവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ചരിത്രം രചിച്ച മഹാത്മാവാണ് ക.നി.മൂ.സ. ഫാ. ബർണാർദ് തോമ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാല്യം II, 774-ാം പുറത്തെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. "പാലാ ഇടവകക്കാരനായ ഇദ്ദേഹം (കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി) കുന്നേലച്ചൻ, പൂണ്ടിക്കുളത്ത് മല്പാനച്ചൻ എന്നിവരിൽനിന്നു സുറിയാനിയും മട്ടാഞ്ചേരി വികാരിയായിരുന്ന തൊറീത്ത് പാദ്രിയിൽനിന്നു ലത്തീൻ, പോർച്ചുഗീസ് എന്നീ ഭാഷകളും പഠിച്ചു. ശമ്മാശ് പട്ടം ഏറ്റ ശേഷം മാന്നാനത്ത് ശമ്മാശന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേർന്നു. അവിടെ ആശ്രമജീവിതത്തിനായി പഠിച്ചിരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയും ചേർക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് ഏതുവിധമെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമം പണിയിച്ചു അതിൽ പാർക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മാന്നാനം വിട്ട് പാലായിലേക്ക് പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. അവിടെ കട്ടക്കയത്ത് മൽപ്പാന്റെ അടുക്കൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി, ലുദവിക്കോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നും കുർബാന പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. ആ മതാധ്യക്ഷൻതന്നെ അന്തോനിച്ചനെ അരുവിത്തുറപള്ളിയുടെ വികാരിയുമാക്കി. ഈ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി പ്ലാശനാൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പള്ളിയും ഏതാനും മുറികളും പണിയിച്ച് ചില വൈദികന്മാരെയും കുട്ടികളെയും ചേർത്ത് മാർ അന്തോനിസ്സിനെ അനുകരിച്ചുള്ള രീതിയിൽ അത് ഒരു സന്ന്യാസാശ്രമമാക്കിതീർത്തു. അവിടെ ശരീര തപ: ക്രിയകൾ അധികമായി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. അതുകളെപ്പറ്റി ചാവറ അച്ചൻ തന്നെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതിന് ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അന്തോനിച്ചൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സമർത്ഥനായിരുന്നു. സ്വാഭാവികഗുണങ്ങളും വാക്സാമർദ്ധ്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു." വാസ്തവത്തിൽ അന്തോനി കത്തനാരെകുറിച്ചുള്ള

www.malankaralibrary.com

സത്യസന്ധമായ ഒരു വിവരണം മേൽപറഞ്ഞതിലുണ്ട്. ക. നി. മൂ. സ. ബർണർദ് തോമ്മായുടെ ഈ നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും അന്തോണി കത്തനാരെകുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന്റെ അടിത്തറ.

കുടക്കച്ചിറ അന്തോണിയുടെ ജനനം കൃത്യമായി അറിയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും 1815-ൽ ആണ് എന്നുവേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. പാലാ ഇടവകയിലെ കുടക്കച്ചിറ തറവാട് അറിയപ്പെടുന്ന കുടുംബമായിരുന്നു. 1838-ലാണ് ശമ്മാശ് ആയി മാന്നാനം സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നത്. അദ്ദേഹം തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചത് 1843-ലാണ്. തുടർന്ന് 1845-ൽ അരുവിത്തുറ വികാരി സ്ഥാനം ഏറ്റു. 1848 ലാണ് പ്ലാശനാൽ പള്ളിയും ദയറായും സ്ഥാപിക്കുന്നത്. 1857 ജൂലൈ 22ന് ബാഗ്ദാദിൽ വച്ച് മരണപ്പെട്ടു. അവിടെത്തന്നെയാണ് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. 42 വർഷങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു ജീവിതകാലം

അന്തോണി കത്തനാരെക്കുറിച്ചു വളരെയധികം പഠനങ്ങൾ നിലവിലില്ല. ബഹു. ക.നി.മൂ.സ. ഫാ. ബർണാർദ് തോമ്മായും, N.K. ജോസും, ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴയും, ബഹു. തോമ്മാകത്തനാരും (കൂനമ്മാക്കൽ), അനിൽ മാനുവൽ സാറും, പഠനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്തോണിക്കത്തനാരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചും നിലപാടുകളെ കുറിച്ചും നാം കൂടുതൽ പഠനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള പ്രേരകശക്തിയായിട്ട് പ്ലാശനാൽ കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള ബഹു. തോമസ് ഓലിക്കൽ അച്ചന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എക്കാലവും നിലനിൽക്കും. ബഹു. ഓലിക്കൽ അച്ചൻ സഭാചരിത്രപഠന മേഖലയിൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് അഴിച്ചു വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്ലാശനാൽ കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ പഠനവും ഗവേഷണവും നടത്തേണ്ടത്. ചരിത്രം പഠിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഭൂതകാലവുമില്ല, ഭാവികാലവുമില്ല എന്ന് നാം ഓർത്തിരിക്കണം. ചരിത്രമാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും അടിത്തറ. ചരിത്രമാണ് നിരന്തരം സത്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അന്തോണി കത്തനാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണം നമ്മുടെ സഭയുടെ വ്യക്തിത്വം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രേ.

അന്തോണി കത്തനാരുടെ കാലത്തെ നസ്രാണികളുടെ അവസ്ഥ നാമൊന്നറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നായി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന നസ്രാണിസഭയെ 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് നിർണായകമായ ചില വഴിത്തിരിവിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടു. നസ്രാണികൾക്ക് സ്വയംഭരണാവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1653 ലെ സ്ലീവാ സത്യം (കൂനൻ കുരിശ്) പ്രഖ്യാപനത്തോടെ നസ്രാണികൾ പുത്തൻകൂറ്റുകാർ എന്നും പഴയകൂറ്റുകാർ എന്നും രണ്ടായി പിളർന്നു. പുത്തൻ കൂറ്റുകാർ ക്രമേണ അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമത്തിലും സഭാഭരണത്തിലും വളർന്നു. പാശ്ചാത്യ സഭയുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ആദ്യം പോർച്ചുഗീസ് പദ്രുവാദോ ഭരണത്തിലും, പിന്നീട് പ്രൊപ്പഗാന്ത ഫിദേ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാരുടെ ഭരണത്തിലും പഴയകൂറ്റുകാരും തുടർന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ ജീവിച്ച കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാർ ഈ പ്രേത്യക ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ തിക്താനുഭവം

www.malankaralibrary.com

സഹിച്ചവനാണ്. പഴയകൂറിന്റെ ശക്തനായ വക്താവായിരുന്നു കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാർ.

അന്തോണി കത്തനാരുടെ സമുദായ സ്നേഹം

1599 - നു ശേഷം നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും സുറിയാനി ഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹവും ഒരു സുറിയാനി മെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള തിരച്ചിലും പഴയകൂറ്റുകാർ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. പറമ്പിൽ ചാണ്ടി മെത്രനുശേഷം കരിയാറ്റിൽ യൗസേപ്പ് മല്പാനിലൂടെയും പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാകത്തനാരിലൂടെയും പിന്നീട് കുടക്കച്ചിറ അന്തോണികത്തനാരിലൂടെയും തുടർന്നു നിധിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരിലൂടെയും ഫാ. ളൂയ് പഴേപറമ്പിലൂടെയും ഒക്കെ നാം ഈ കാര്യം വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ട്. അല്മായരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു വലിയ പിൻബലം ലഭിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് തച്ചിൽ മാത്തുതരകനിൽനിന്ന്. അന്തോണി കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സുറിയാനി മെത്രനെ ലഭിക്കാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. റോമിലേക്ക് ഹർജികൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കുടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാർ ഒരു ദൂരദർശൻ ആയിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളിലേക്ക് എത്തിനില്ക്കുന്ന ദീർഘവീക്ഷണവും പ്രതിഭാവിലാസവും അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ശ്ലൈഹികസഭ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച സുറിയാനി ഭാഷയും, സുറിയാനി ആരാധനക്രമവും, സുറിയാനി ആധ്യാത്മികതയും, സഭാഭരണക്രമവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിരകളിൽകൂടി ഒഴുകിയ രക്തം പോലെയായിരുന്നു. കൂനൻകുരിശിലൂടെ ഒരു വിഭാഗം വിദേശാധിപത്യം ഉപേക്ഷിച്ച് പുത്തൻകൂർ ആയപ്പോഴും സമചിത്തത പാലിച്ച്, അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനത്തോടുള്ള ആദരവ് പാലിച്ച്, നഷ്ടപ്പെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാൻ പരിശ്രമിച്ച് പഴയകൂറ്റിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്ന തനി കാതലാണ് അന്തോണി കത്തനാർ. ആ ജ്വാലയെ കെടുത്തിക്കളയാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. സഭയിലാകമാനം കത്തിപ്പടർന്ന ഒരു തീനാളമായിരുന്നു അന്തോണി കത്തനാർ.

പ്ലാശനാൽ ആശ്രമം (ദയറാ)

1848 ലാണ് പ്ലാശനാൽ ദയറാ സ്ഥാപിതമാകുന്നത്. കേരളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ഏതദ്ദേശീയ സന്ന്യാസ ആശ്രമമായിരുന്നു ഇത്. മാന്നാനം ആശ്രമത്തിനുശേഷം ഏതാണ്ട് 20 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണിത്. പ്ലാശനാൽ ആശ്രമം ആദ്യവർഷങ്ങളിലൊക്കെ ഒരു മാതൃകയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ അന്തേവാസികളുടെ തപശ്ചര്യ മാന്നാനം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠരെപ്പോലും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ലുദ്‌വിക്കോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത മാറി ബർണദീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത വരാപ്പുഴയിൽ അധികാരമേറ്റപ്പോൾ മുതൽ പ്ലാശനാൽ ആശ്രമത്തിന് ഏറെ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ ആശ്രമത്തെ വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കിഴക്കൻ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം പ്ലാശനാൽ ആശ്രമം വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുമായിരുന്നു. തോമാശ്ലീഹായോട് ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യകാല പാരമ്പര്യങ്ങളും പൂഞ്ഞാർ - അരുവിത്തുറ - പ്ലാശനാൽ - ചേർപ്പുങ്കൽ എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സജ്ജീവമായിട്ടുണ്ട്.

www.malankaralibrary.com

ദയറാകളും ആശ്രമങ്ങളും സഭയുടെ പ്രതിരോധ ശക്തികളാണ്. ദയറാ എന്നാൽ വാസസ്ഥലം, മേച്ചിൽപുറം, വീട് എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ സന്ന്യാസാശ്രമം എന്നാണ് പൊതുവിൽ അർത്ഥം. ദയറാകൾ സഭയുടെ ആധ്യാത്മിക ഖജനാവുകളാണ്. സഭയുടെ ആത്മീയ ആയുധപ്പുരകളാണ് അവ. വിവിധ ദയറാകൾ പൗരസ്ത്യ സഭയുടെ ആധ്യാത്മിക സമ്പന്നതയെയാണ് വിളിച്ചോതുന്നത്. സന്ന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഭവകേന്ദ്രം ഈജിപ്താണെന്നു പറയുമ്പോഴും അതിനുമുമ്പുതന്നെ സുറിയാനി സഭകളിലും മധ്യേഷ്യൻ നാടുകളിലും തീക്ഷ്ണതയേറിയ സന്ന്യാസ-താപസ ദൈവാരാധനാ സങ്കേതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരം സങ്കേതങ്ങൾ ആത്മീയതയ്ക്ക് ജന്മം നൽകുന്ന അച്ചുകളായിരുന്നു.

സുറിയാനി സഭകളിലെ സന്ന്യാസ ജീവിതത്തിൽ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും, യഹൂദറബിമാരുടെയും, നാസീർ വ്രതബദ്ധരായ താപസന്മാരുടെയും ശൈലിയും ചൈതന്യവുമായിട്ട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ പൂർണമായ ആത്മസമർപ്പണം നടത്തി പരിശുദ്ധ ലിറ്റർജിക്ക് മുഖ്യസ്ഥാനം നൽകുന്ന വാസഗേഹങ്ങളാണ് ദയറാകൾ. ഓരോ ദയറായും ശുദ്ധമായ ലിറ്റർജിയുടെ ആലയവും കലർപ്പില്ലാത്ത തിരുസഭാപ്രബോധനത്തിന്റെ പഠനകളരിയും മാനവചേതനയെ ആന്തരികമായി സ്പർശിക്കുന്ന പുണ്യവാസസ്ഥലവുമാണ്. നസ്രാണികളെ പഴയകാല ആവാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിലും ദയറാകളുണ്ടായിരുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലാ മൽപ്പാനേറ്റുകളും (വൈദികജീവിതപരിശീലനകേന്ദ്രം) ദയറാകളിൽ തന്നെയായിരുന്നു. പാലാ രൂപതയ്ക്കുള്ളിൽതന്നെ നിരവധി ഇടവകകളിൽ മൽപ്പാനേറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തോമ്മാമാർഗ്ഗമെന്ന വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസ ജീവിതത്തിന്റെ പരമോന്നതമായ ആ ചൈതന്യം നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽനിന്നു വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല. അസംഖ്യമായ വൈദികസന്ന്യാസവിളികൾ, സമർപ്പിതസമൂഹങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനാശുദ്ധിയുള്ള കുടുംബങ്ങൾ, ആദർശധീരരും തീക്ഷ്ണമതികളുമായ അല്മായ സഹോദരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവരും ഈ മണ്ണിൽ കൊരുത്തവരാണ്. സുവിശേഷ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സാന്നിധ്യംതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ കാരണം. ഇതപര്യന്തമുള്ള നസ്രാണി ചരിത്രത്തിൽ ജനസമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കാനും നയിക്കാനും ഈ നാട്ടിൽനിന്നു പുണ്യജന്മങ്ങൾ ഏറെ ഉണ്ടായി. ദയറാ അനുഭവം എല്ലാ വൈദികരും സ്വന്തമാക്കേണ്ടതാണ്. സഭയുടെ ആധികാരികമായ നവീകരണത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും ഐക്യത്തിനും ദയറാകൾ ഉപകാരപ്പെടും. സമസ്ത സൃഷ്ടികളിലും അത് സമാധാനമുണ്ടാക്കും. സല്ലാവ് ദ് നെഹ് വെ ശൈനാ ബവ്റീസാ എന്ന് പരി. കുർബാനയിൽ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

കുടക്കച്ചിറ കത്തനാരുടെ ബാഗ്ദാദ് യാത്രകൾ

പാറേമ്മാക്കൽ തോമാ കത്തനാരേക്കാൾ ഒട്ടും കുറയാത്ത തീക്ഷ്ണതയോടെയാണ് കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ സഭയെയും സഭാ

www.malankaralibrary.com

പാരമ്പര്യത്തെയും കണ്ടിരുന്നത്. രക്തം ചിന്താത്ത സഹദാ (സഹ്ദാ, ദ്ലാ ദ്മാ) യാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം ബോധ്യങ്ങളുടെ ഒരു ഉറച്ച പാറയായിരുന്നു (terra firma). പാശ്ചാത്യ സഭാഭരണക്രമത്തിൽ നിന്ന് പഴയകൂറ്റുകാരെ മോചിപ്പിച്ച് സുറിയാനി മെത്രാന്മാരെ കണ്ടെത്തണം എന്ന ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം മനസ്സിൽ വച്ചാണ് ക്ലേശകരമായ രണ്ട് യാത്രകൾ നടത്തിയത്. പക്ഷേ വാഗ്ദത്തഭൂമി ദൂരെ നിന്നു കാണാൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു അവസരമുണ്ടായുള്ളൂ. നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ പിതാവായ നിധിയിരിക്കൽ അബ്രാഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കുറവിലങ്ങാട് പള്ളിയിൽ വച്ച് ഒരു യോഗം കൂടി. ബാബേലിൽ പോയി ഒരു സുറിയാനി മെത്രാനെ നമുക്കായി കണ്ടെത്തുക എന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. പോർച്ചുഗീസുകാർ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ബാബേലിൽ നിന്നായിരുന്നല്ലോ നമ്മുടെ മെത്രാന്മാർ. ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ കുറവിലങ്ങാട് യോഗം കണ്ടെത്തി. കുടക്കച്ചിറ കത്തനാരെ നേതാവാക്കി. മോസ്സൂളിലേക്കു പോയി കാര്യസാധ്യത്തിനായി നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ നിന്നു പണം ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ഇല്ലിക്കൽ ദേവസ്യാച്ചനും, കുമ്പിടി മാമ്പിക്കൽ തോമാച്ചനും പ്ലാശനാൽ ആശ്രമത്തിലെ ഏതാനും ശമ്മാശന്മാരും സംഘത്തിൽ ചേർന്നു. യാത്രാമധ്യേ പലരും മരണപ്പെട്ടു. 1856ൽ കുടക്കച്ചിറ തിരിച്ചുവന്നു വലിയ തോതിൽ പിരിവു നടത്തി. രണ്ടാമതു വീണ്ടും യാത്ര ബാഗ്ദാദിലേക്ക്. കൂട്ടത്തിൽ വലിയ ഒരുപറ്റം ആളുകൾ. (അവരുടെ പേരു വിവരങ്ങൾ ബർണാർദ് തോമ്മാ, മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ, വാല്യം 2 പേജ് 776 കാണുക). 1857ൽ കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ ബാഗ്ദാദിൽവച്ചു ദിവംഗതനായി. കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു പലരും. രണ്ടാം യാത്രയ്ക്ക് മുമ്പ് 1856 ഓഗസ്റ്റ് 5-നു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ മഹറോൻ ഏറ്റുവാങ്ങിയാണ് അദ്ദേഹം ബാഗ്ദാദിലേക്ക് പോകുന്നത്. 1860 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും പ്ലാശനാൽ കൊവേന്ത നാമാവശേഷമായി. അവിടുത്തെ ശമ്മാശന്മാർക്ക് തിരുപ്പട്ടം നിഷേധിച്ചപ്പോൾ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നു. മഹറോൻ എന്ന നുകംകൂടി പേറേണ്ടിവന്നപ്പോൾ മാനസിക സംഘർഷങ്ങൾക്കും കാരണമായി.

മഹറോൻ ശിക്ഷയെ മഹത്ത്വമായി കണ്ടു

തിരസ്കാരങ്ങളിൽ തോൽക്കാത്തവനാണു കുടുക്കച്ചിറ കത്തനാർ. കുടക്കച്ചിറ അച്ചൻ സർവ്വരാലും കത്തനാർ എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. കർത്താ എന്ന വാക്കിന് അധികാരി എന്നാണർത്ഥം. കസ്സനാർ എന്നു പാണ്ഡിത്യമുള്ള അച്ചന്മാരെ എല്ലാവരും വിളിക്കുമായിരുന്നു. ബഹുവചനരൂപത്തിൽ കത്തങ്ങൾ എന്നും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികരെ അക്കാലത്ത് കഹന, കശീശ്ശ (മൂപ്പൻ) എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. വൈദികന്റെ ഭാര്യയെ കർത്തത്തിയാരമ്മ, കത്തനാരത്തി എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നതെന്ന് ബഹു. പൊടിപ്പാറ പ്ലാസിഡച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സന്ന്യാസവൈദികർ താമസിച്ചിരുന്ന വീടിന് കൊവേന്ത എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസിലെ കൊൺവേന്തോയിൽ നിന്നാണ് ഈ പദം പിറക്കുന്നത്. അന്തോണി

www.malankaralibrary.com

കത്തനാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പാശ്ചാത്യ മിഷനറിമാർ പലരും കണ്ടിരുന്നത് സഭാവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളായിട്ടാണ്. അപ്രകാരം ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന് മഹറോൻ ശിക്ഷ ഏൽക്കേണ്ടിവന്നത്. മഹറോൻ എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കൽ എന്നാണ്. കൂട്ടായ്മയിൽനിന്നു വിട്ടു കളയുക. സമ്പർക്കമില്ലാത്ത അവസ്ഥ. കൂടിവരവിൽ പങ്കാളിത്തമില്ലാത്ത അവസ്ഥ. ലത്തീനിൽ എക്സ്കൊമ്മൂണിക്കാസിയോ. സഭാഭ്രഷ്ട് എന്നാണ് ഒറ്റവാക്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം. മഹറോൻ ചൊല്ലുക, മഹറോൻ ഏല്ക്കുക, മഹറോൻ തട്ടുക എന്നൊക്കെ പറയുമായിരുന്നു. ശപിക്കുക എന്നർത്ഥം വരുന്ന ഹ്റം എന്ന സുറിയാനി ധാതുവിൽ നിന്നാണ് മഹറോൻ എന്ന പദം ഉരിത്തിരിഞ്ഞത്. മഹറോനിൽപെട്ട കുടുക്കച്ചിറ ഭയന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തമമായ സഭാസ്നേഹം സഭാകാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിച്ചുമില്ല. നിർഭയനായ വ്യക്തിയായിരുന്നു കുടക്കച്ചിറ. ചാവറ കുര്യാക്കോസ് അച്ഛൻറെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമത്രേ: ‘‘എന്തിനെങ്കിൽ അതിന് കൊള്ളുന്നവർ ആകുന്നു. നൊയമ്പ് എങ്കിലും നമസ്കാരമെങ്കിലും ചിത്രമെങ്കിലും എഴുത്തെങ്കിലും കൊട്ടെങ്കിൽ വഴക്കെങ്കിൽ വിസ്താരമെങ്കിലും...’’ അദ്ദേഹം ഔദ്യോഗികമായിട്ട് മഹറോനിൽപെട്ടിരുന്നെങ്കിലും സമുദായത്തിലെ സ്വാധീനം കുറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. നസ്രാണിത്വത്തോട് മമതയുള്ള ഒരുപറ്റം വിശ്വാസികൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാസ്നേഹവും സ്വഭാവശുദ്ധിയും വാക്ചാതുര്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും അദ്ദേഹത്തെ അസാധാരണ വ്യക്തിയാക്കി. സ്വന്തമെത്രാന്മാരെ കിട്ടാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളുടെയും യാത്രകളുടെയും ഫലമായിരുന്നു ഇവിടെയെത്തിയ മെത്രാന്മാരായ റോക്കോസും മേലൂസും. പക്ഷേ അന്നത്തെ സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ മറ്റൊരു ദിശയിലൂടെ ചരിത്രം മാറി ഒഴുകി.

കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ തോറ്റിട്ടില്ല

കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ ചരിത്രത്തിൽ ഇടംപിടിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്. കുര്യാക്കോസ് ചാവറ അച്ചൻ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്, കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ ഒരു ‘വിശേഷ മനുഷ്യനാ’ യിരുന്നു എന്ന്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തഴയപ്പെട്ടവൻ, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നൊക്കെ തോന്നാമെങ്കിലും ഈടുറ്റ ആശയങ്ങൾ നൽകി ഒരിക്കലും മരിക്കാതെ അദ്ദേഹം നിൽക്കുന്നു. ‘‘കൊല്ലപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ തോന്നാമെങ്കിലും നിൽക്കുന്നതായി കാണുന്നു.’’ (വെളിപാട്. 5:6). സഭയുടെ ആന്തരികതയെ തൊട്ടറിഞ്ഞവനായിരുന്നു കത്തനാർ.

നസ്രാണി സഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആധുനികകാലത്തെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ.പഴയ കൂറിൽ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് സഭയുടെ തനിമ വീണ്ടെടുക്കാൻ തീവ്രമായി പരിശ്രമിച്ചു എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം. അദ്ദേഹത്തെ വിശുദ്ധൻ ആക്കിയില്ലെങ്കിലും വിശുദ്ധനാക്കപ്പെടേണ്ടവനെപോലെയുള്ള ഒരുവനാണ്.

www.malankaralibrary.com

കരിയാറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തായും, പാറേമ്മാക്കൽ ഗോവർണതോറും കുടക്കച്ചിറ അന്തോണിയും വിശുദ്ധരായ സഭാസ്നേഹികളുടെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട് . ഇവരെ വിശുദ്ധരായിട്ടു പ്രഖ്യാപിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സഭ അതിൻറെ സ്വത്വത്തിൽ ആഴപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവാരാധനയും, പരിശുദ്ധ പാരമ്പര്യങ്ങളും ദൈവാരാധനാഭാഷയും ഒക്കെ നിരന്തരം തർക്കവിഷയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭയിലും സമുദായത്തിലും കുടക്കച്ചിറയ്ക്ക് ഇടമില്ലാതെ തോന്നാമെങ്കിലും സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് കഴുകന്റെ ചിറകുകൾ ലഭിച്ചു പറന്നുയരാൻ പറ്റുമ്പോൾ കുടക്കച്ചിറ തിളങ്ങി ശോഭിക്കും. കുടക്കച്ചിറ കത്തനാരുടെ മാർഗ്ഗം സ്ലീവായുടെ മാർഗ്ഗമാണ്; രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ മാർഗമാണ്. മേധാവിത്വം എന്ന വാക്കിന് സഭയിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രസക്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കുടക്കച്ചിറയുടെ ദയറായിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സഭാവിജ്ഞാനീയ ആത്മീയതയ്ക്കായിരിക്കും. ദയറാ പ്രസ്ഥാനം ഒരു ആത്മീയ സുഖാന്വേഷണം അല്ല, ഒരു തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി സംഭവിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള 'എടുക്കപെടൽ' കൂടിയാണ് എന്ന് അന്തോണിക്കത്തനാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ മുഴുവന്റെയും (കൊല്ലേ ഹെൻദോ) അന്തോണി കത്തനാരായിരുന്നു. തീവ്രമായ സഭാ സ്നേഹവും, സുറിയാനി ഭാഷാസ്നേഹവും, ദയറാസ്നേഹവും അന്തോണി കത്തനാരെ എന്നും വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു.നിസ്വാർത്ഥതയുടെ കനലാട്ടം തിളങ്ങുന്ന ചൂടും വെളിച്ചവും അദ്ദേഹത്തിൽ തിളങ്ങി ശോഭിച്ചിരുന്നു. സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ള സാധകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ കിട്ടിയപ്പോഴും ഇന്ത്യ മുഴുവനും സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ വേദിയായപ്പോഴും ഏറ്റവും കൂടുതൽ സന്തോഷിക്കുന്നത് കത്തനാരുടെ ആത്മാവായിരിക്കും.

പഴയ നിയമത്തിൽ യാക്കോബ് അനുഭവിച്ച ക്ലേശകരമായ ഒരു മൽപ്പിടുത്തത്തിൽ നിന്നാണ് 'ഇസ്രായേൽ' പിറന്നത്. മലബാർ സഭയുടെ സുറിയാനി അംശങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിൽ കുടക്കച്ചിറ കത്തനാരുടെ സ്ഥാനവും മറ്റൊന്നല്ല. മാന്നാനം സെമിനാരിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോന്നപ്പോഴും, പ്ലാശനാൽ ദയറ അടച്ചു പൂട്ടേണ്ടി വന്നപ്പോഴും, താൻ പഠിപ്പിച്ച വൈദിക വിദ്യാർഥികൾക്കു തിരുപ്പട്ടം നിഷേധിച്ചപ്പോഴും, മഹറോൻ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനായപ്പോഴും അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച ആന്തരിക സംഘർഷം ചെറുതല്ലായിരുന്നു. കുടക്കച്ചിറ കത്തനാരുടെ ചരിത്രം ഇത്തരം മൽപ്പിടുത്തങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണ്. യാക്കോബ് പേരറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്ന സംഭവം deeply enigmatic ആണ്. ആഴമായ പ്രബോധനമാണ്. ഉല്പത്തി 32: 31 – 'ദൈവത്തെ ഞാൻ മുഖത്തോടുമുഖം കണ്ടു. എന്നിട്ടും ഞാൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യാക്കോബ് ആ സ്ഥലത്തിന് പെനുവേൽ എന്ന പേരിട്ടു. അവൻ പെനുവേൽ കടന്നപ്പോഴേയ്ക്കും സൂര്യനുദിച്ചു. മൽപ്പിടുത്തത്തിലെ ഉളുക്ക് നിമിത്തം അവൻ

www.malankaralibrary.com

ഞൊണ്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.' യാക്കോബിന്റെ ആന്തരസംഘർഷമായിരുന്നു അത്. ഏസ്സാവിൽനിന്നു തട്ടിയെടുത്തതെല്ലാം തിരിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ യാക്കോബ് യഥാർത്ഥ യാക്കോബായി. മൽപ്പിടുത്തത്തിനു ശേഷം യാക്കോബിന് ഉളുക്ക് സംഭവിച്ചു. എല്ലാം തരണം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴും യാക്കോബിന് ഈ ഉളുക്ക് അവശേഷിച്ചു. Perhaps for a life time you bear scars, but they are honorable scars. മഹറോൻ വഴി കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർക്കു ഒരു Limp ലഭിച്ചു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്ന സഭാസ്നേഹം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു Apostolic Scar ആയിരുന്നു. ഈ ശ്ലൈഹിക സഭയുടെ ഉത്തമാംശം പിടിച്ചു നിർത്താനുള്ള സംഘർഷങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച 'അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു ഞൊണ്ടൽ'. നസ്രാണി മക്കളെ ഉജ്ജ്വലമാംവിധം ഉറവിടങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ട സത്യസന്ധനായ പുരോഹിതനായിരുന്നു കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ. സഭാസ്നേഹത്തിന്റെ നിറനിലാവ്, വെള്ളിവെളിച്ചം ഹൃത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചവൻ. പ്രതിസന്ധികൾ സ്വയം പാകപ്പെടാനുള്ള അവസരങ്ങളായിട്ടാണ് അന്തോണികത്തനാർ കണ്ടത്. എല്ലാ ദുർവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നും മാറി സുവിശേഷത്തിലേക്ക് മടങ്ങി വരാൻ കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. മിശിഹായുടെ മാർഗത്തിലൂടെ നടന്നവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഉള്ളൊരുക്കിയും ഉള്ളുരുക്കിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം സഭയുടെ സ്വയംഭരണത്തിനുവേണ്ടി യത്നിച്ചത്. ദയറാക്കാരനായിരുന്ന കുടക്കച്ചിറ കത്തനാർ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഗുരുവിനെപ്പോലെയായിരുന്നു (മല്പാൻ മല്പാനേ).

ബഹു. ഓലിക്കൽ തോമ്മാച്ചന്റെ ജാഗ്രത്തായ അജപാലന കരുതലിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ഇന്ന് നമ്മെ എല്ലാവരേയും 'പ്ലാശനാൽ ദയറായിൽ' എത്തിച്ചത്. നസ്രാണികളുടെ തനിമ ഉറഞ്ഞുകൂടിക്കിടക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കാണ് അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്. സഭാചരിത്രത്തെ ഗൗരവതരമായിട്ട് ബഹു. തോമ്മാച്ചൻ പരിഗണിച്ചു എന്നത് ദൈവനിയോഗം തന്നെയാണ്. അന്തോണി കത്തനാരുടെ ഈ സ്മൃതി സൗധം നമ്മിൽ ഒരിക്കലും മറന്നു പോകാൻ പാടില്ലാത്ത ചരിത്ര ഓർമ്മകളുടെ 'കത്തുന്ന മുൾപടർപ്പാ'യിരിക്കട്ടെ. ചരിത്രം സത്യവും വെളിച്ചവുമാണ്. അതു പറയേണ്ടതും പകരേണ്ടതുമാണ്.